

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1016. An & qualiter jure asyli gaudeant Palatia Episcoporum, Cardinalium, Principum sæcularium & Oratorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

relig. domib. can. ligna. dist. 1. de consecrat. can. definit. 17. q. 4. docent. Abb. in c. Ecclesia. h. t. num. 6. Fagn. ibid. num. 17. Laym. l. c. Barb. l. c. num. 67. Reiffenst. h. t. num. 47. Tusch. v. Ecclesia. concl. 10. num. 2. Barbos. l. c. Castrop. l. c. num. 17. Laym. l. c. Delb. l. c. f. 10. a. n. 1. citatis plurimis aliis. Extenditurque id probabiliter cum Tusch. Delb. l. c. num. 4. & aliis ad hospitalia autoritate Episcopi erecta, etsi in iis non sit, altare, nec campanile aut Ecclesia, modo ex aliis colligatur esse autoritate Episcopi erecta; quia adhuc loca sint religiosa, etsi non sacra.

Quest. 1014, an & quando cæmeteria gaudeant jure asyli?

R Esp. de iis, dum conjuncta & contigua sunt Ecclesiis eodem jure asyli gaudere cum Ecclesia, habet communis, ut videre est apud Delb. cit. du. 9. f. 9. num. 1. citantem pro hoc ingentem turmam AA. & constat ferè ex dictis supra. cæmeterium quoque ab Ecclesia separatum gaudere hoc jure, quia eo ipso, quod sepulturæ fidelium sit deputatum, præsumitur esse benedictum & autoritate Episcopi constitutum, docent Nav. c. 25. v. cæmeterium. Farin. l. c. c. 27. num. 264. Castrop. l. c. num. 16. Dian. l. c. resol. 6. Germon. de sacror. immun. l. 3. à num. 31. Ritterhus. de jur. asylo. c. 12. Bertach. in repertor. v. cæmeterium. num. 2. Delb. l. c. n. 2. extenditurque hoc jus etiam ad ostium & porticum cæmeterii, ut Idem num. 4. cum Correa in relect. de immun. p. 2. n. 16. & Peregr. c. 4. num. 55. & 56. Item ad cæmeterium, licet non benedictum ab Episcopo, sed ad simplicem sacerdote, ut Idem num. 5. cum eodem Peregrin. Farin. Suar. Ambrosin. & aliis à se citatis. Item ad cæmeterium à nullo benedictum, modò in eo aliquis Christianus sepultus cum officiis Ecclesiasticis & de licentia Episcopi, ut Delb. n. 5. cum citatis ab eo AA. ex qua sepulchrum in dubio præsumitur autoritate Episcopi deputatum, adeoque religiosum in ordine ad gaudendum asylo. Reiffenst. h. t. num. 41. Farin. & Nav. LL. cit. secus est dum constat non intervenisse deputacionem ullam Episcopi.

Quest. 1015, an & qualiter confugientes ad SS. Eucharistiam fruuntur asylo?

I. R Esp. primò rei confugientes ad SS. Eucharistiam, dum ea per plateas ad infirmum deportatur aut reportatur, vel in processione circumfertur, gaudent asylo, non quidem de jure, utpote in quo nihil desuper statutum, sed de consuetudine piè & meritò inducta ex extensa in favorem immunitatis. Abb. in c. Sancti. de celebrat. missar. Sylv. v. immunitas. num. 1. Laym. l. c. n. 4. Barb. l. c. num. 69. Delb. l. c. f. 16. num. 2. Reiffenst. h. t. num. 48. cum communi juxta declarat. S. cong. in melinens. de 28. may 1626. quàm ex Pign. Tom. 6. consul. 4. num. 89. recitat Reiffenst. l. c. contra Covar. l. c. num. 6. citantem pro se Gl. in can. questum. caus. 13. q. 1. v. in patibulis. quem tamen dubium manere ait Delb. ex ea ratione; quod corpus Christi sit longè dignius omni loco sacro & religioso, quin & præsentia Christi videatur pro tempore facere locum sacrum & religiosum; ut Reiffenst. ex Delb. dum is ait: ubi Papa ibi Roma: cur non ubi præsens corpus Christi,

ibi etiam locus sacer & religiosus. ad hæc indecens videatur, illos de jure civili gaudere asylo, qui ad statuas principum confugiunt, l. unic. c. de his. qui ad stat. princip. confug. & illos tali jure privari, quia ad Regem Regum corporaliter præsentem confugiunt.

2. Resp. secundò extendendo & limitando priorem responcionem, ita ut gaudeant asylo, etiam si vestem sacerdotis deportantis illam, aut etiam hastam baldachini, sub quo deportatur, non tangat, sed solum associet se processioni, misceaturque se illis, qui SSnum comitantur; ut juxta declarat. S. Congreg. de 30. Septemb. 1636. apud Pignat. l. c. num. 90. dicentis; associans se processioni SS. Sacramenti, gaudet immunitate; tradunt Barb. l. c. Dian. p. 1. tr. 1. resol. 28. Delb. l. c. Reiffenst. num. 49. ex ea ratione, quod associati illi ac omnes comitantes cum sacerdote constituent Ecclesiam quandam animatam; unde in medio eorum existens non minùs securus est, quàm existens in Ecclesia materiali. limitando verò, ita, ut non gaudeat asylo reus, ad quem in carcere constitutum deportatur Sanctissimum; etsi vestes sacerdotis deportantis illud teneat, ut habet consuetudo Reiffenst. num. 5. & teste Covar. apud illum omnes. neque communicans intra os habens & retinens Eucharistiam; cum is eam non retineat & deportet in se, ut alii in eo illam venerentur, sed ut ipso cæ reficiatur. Delb. cit. f. 16. num. 5. Reiffenst. l. c. cum Farin. l. c. num. 276. ex commun. DD. neque confugiens ad sacerdotem deportantem S. oleum ad infirmum; cum tali neque jura, neque paritas rationis, neque consuetudo faveant. multoque minus confugiens ad solum sacerdotem, vel etiam Episcopum eum apprehendendo, aut etiam reliquias SS. dum ea per plateas processionaliter deportantur Delb. l. c. num. 14. quàmvis addat contrarium satis piè docti à Correa in relect. ad c. inter alia. h. t. p. 2. num. 25. quod probabiliter quoque dicit Delb. l. c. num. 15. à Locatello testante sic definitum coram vicario Urbis anno 1614. de sacerdote induto stola extra Ecclesiam prælatà cruce tendente v. g. ad defunctum efferendum, ut is nequeat à satellitibus etiam de licentia Episcopi capi, quod consequenter magis dicendum de sacerdote induto stola deferente s. oleum & potiore jure de sacerdote in habitu sacerdotali ad divina ministranda officiaque ecclesiastica exequenda, & vel sic Christum repræsentante ejusque vices gerente procedit dicendum. Vide Delb. à num. 16. sed neque ad imaginem S. crucis extra loca sacra in viis publicis erectam confugientes fruuntur asylo, non obstantibus canonibus 29. & 30. desumptis ex synodo claromontan. ubi Urb. 11. hoc privilegium asyli concessit, quia hi canones non sunt in jus relati nec recepti. Wiestn. h. t. n. 69.

Quest. 1016, an & qualiter jure asyli gaudeant palatia Episcoporum, Cardinalium & principum secularium & Oratorum.

I. R Esp. ad primum: Palatium seu domus Episcopi gaudet asylo ob reverentiam & decorem dignitatis Episcopalis. Covar. l. 2. var. c. 20. testans de communi. Fagn. in c. Ecclesia. h. t. num. 29. Laym. l. 4. tr. 9. c. 3. num. 3. Barb. l. c. num. 70. Delb. l. c. f. 14. num. 1. juxta clarum

clarum textum *Can. id constituimus*. 17. q. 4. & Gi. *ibidem* V. vel domo. communiiter receptam. Extenditurque hoc ipsum primò, etiam si Episcopus absens vel mortuus sit, modò locatum alteri non sit. *Farin. in append. de immunit. c. 17. num. 173.* Delb. *l. c. num. 2.* remittens ad *Laym. l. c. Azor. Tom. 2. L. 9. c. 8.* Navar. in *sum. Bullar. Tit. de immunit. n. 10.* Extenditur secundò, etiam si palatium Episcopi situm extra 40. passus ab Ecclesia, non obstantibus Canonibus antiquis, utpote ediris temporibus antiquis, quando Clerici habitabant simul cum Episcopo prope Ecclesiam majorem, saltem, si Capellam vel Oratorium (ut regulariter habere solet) habeat. ita docent *Abb. in c. Ecclesia. num. 9.* *Fagn. num. 29.* *Ambros. l. c. c. 10. n. 7.* *Germon. l. c. L. 3. c. 16. n. 45.* (idem dicens de utroque, si Episcopus habeat duo palatia) *Azor. l. c. g. 5.* *Castrop. l. c. n. 20.* *Barbos. l. c. n. 70.* *Fagund. præc. 2. L. 4. c. 4. n. 60.* *Villadiego in posit. c. 3. n. 201.* idem dicens de palatio Oratorium) *Gambacur. de immunit. L. 4. c. 3. n. 7.* *Dian. p. 1. tr. 1. resol. 27.* *Bellet. p. 1. c. 13. tit. de fav. dericor. reali. §. 4. num. 35.* & plurimi alii, quos citat & sequitur *Delb. cit. f. 14. à num. 7.* contra citatos ab eodem *Innocentium, Turrecrem. Oldrad. Pucell. Decian. Clarum. Bobadil. Piaces. p. 2. c. 4. a. 8. num. 2.* & alios. Extenditur tertio juxta probabilia, etsi Capellam seu Oratorium non habeat: ex quò etiam aliàs sacrum dicitur & religiosum. siquidem hoc privilegium, utpote per se favoreabile & pium ac indefinitè sine limitatione concessum palatio Episcopi per *cit. can. id statuimus*, non restringendum ad palatia Capellæ & Oratorio instructa, ed quòd, ut dictum, competat illis non intuitu officiorum divinatorum in eo peragendorum, vel connexionis cum Ecclesia, sed ob reverentiam & decorem dignitatis Episcopalis, & ita contra *Ambrosin.* & alios quosdam docent *Tusch. V. Ecclesia. concl. 9. num. 11.* *Suar. de relig. Tom. 1. c. 9. num. 9.* *Farin. l. c. num. 270.* *Dian. l. c. Ciartin. Discept. for. c. 116. num. 4.* *Castrop. l. c. num. 22.* *Delb. l. c. num. 12.* aliique ab eo citati. Extenditur quartò, uti *Farin. l. c. num. 270.* *Dian. p. 6. tr. 1. resol. 4.* apud *Delb.* ad palatia & domus, quæ Episcopus inhabitat, dum in visitatione diocesis transcurrit, quod tamen satis probabiliter, saltem de consuetudine à *Bereg. de immunit. c. 4. 79.* negati, ait *Delb. l. c. num. 12.* Extenditur quintò, ita ut nomine Episcopalis palatii veniat etiam seminarium Episcopale, & quidem, etiam si reus ad illud confugiat per aliam portam, quàm quâ ingrediuntur seminaristæ. *Delb. l. c. num. 19.* cum *Genevensi in praxi c. 22. num. 10.* Econtra non extenditur primò juxta probabiliorum (quam tenent *Ciartin. l. c. L. 1. c. 10. num. 10.* *Pereg. de immunit. c. 4. num. 75.* de *Marin. quotidian. resol. c. 180. num. 12.* *Delb. cit. f. 14. n. 20.* contrarium non improbabiler sentiente *Dian. p. 4. tr. 1. resol. 40.* in hærente ei rationi, quòd jura generaliter concedant hoc privilegium omni palatio Episcopi, ad palatia, quæ habent Episcopi extra suam diocesis; utpote extra quam nullam habent auctoritatem, nec pontificalia exercere possunt; neque etiam hæc palatia eorum videantur locus sacer & religiosus, ut *Delb.* Non extenditur secundò ad palatia Episcoporum titularium, ut cum *Ciartin. l. c.* *Delb. num. 22.* quamvis addat contrarium non improbabiler doceti à *Dian. p. 6. 1. resol. 5.* præsertim cum *S. Cong. immunitatis*

pluribus decreverit, etiam familiam laicam Episcopi titularis gaudere privilegio fori.

2. Resp. Ad secundum: tamen si jus asyli, non quidem de jure, utpote in quo nihil de hoc; sed ex privilegio aut consuetudine competere Cardinalium, etiam non Episcoporum palatiis tam intra, quàm extra urbem existentibus propter eorundem prærogativam dignitatis principalis in Ecclesia, doceant *Nav. in man. c. 25. num. 18.* *Clat. pract. crim. §. fin. q. 30. vers. item adde Sanch. in opusc. Tom. 2. L. 6. c. 1. du. 7. num. 2.* *Barbos. jur. Eccles. L. 1. c. 4. num. 8.* *Mantred. tit. de Cardinal. decis. 147. c. 8. privil. 14.* *Delb. l. c. f. 15. num. 1.* consuetudinem tamen talem si quæ viguit, modò constitutionibus *Greg. XIII. & Sixti V.* saltem quò ad urbem, sublatam esse, testantur *Farin. l. c. num. 274.* *Duard in Bullam cœnæ. l. c. can. 15. q. 16. n. 12.* *Zech. de rep. Christ. tit. 3. de Cardin. n. 9. privil. 9.* *Pax. Jordan. Lucubr. L. 11. tit. 3. n. 206.* *Tusch. l. c. concl. 9. n. 12.* *Lezan. V. immunit. num. 2.* uti etiam privilegii, quo eorum dignitas honoratè fuit, à multis annis in urbe habitam non fuisse rationem, sed ex dictis palatiis reos ad carceres & supplicia abtractos testantur *Pax Jord. l. c.* *Guazzin. de defens. reorum. c. 36. n. 36.* idque, ne ob locorum gaudentium jure asyli in urbe frequentiam delinquentes punitioni promeritè ferè passim subtraherentur, non sine gravi jactura boni communis. Dixi: saltem quò ad urbem: nam illi privilegio extra urbem, maxime extra statum Ecclesiasticum existentibus eorum palatiis memoratis Pontificum constitutionibus, aut etiam consuetudine derogatum non esse, non improbabiler, ut ait *Delb. l. c. n. 3.* tenent *Pereg. l. c. c. 4. n. 75.* *Dian. p. 1. tr. 1. resol. 37.* *Barb. l. c. c. 3. n. 31.* de *Marin. l. c. c. 180. n. 12.* Porro si reo ducto ad supplicium occurrens Cardinalis, eique imponi faciat galerum seu pileum suum, liberandum eum à morte cum *Baldo* docent communiter *Juristæ in L. additos e. de appell.* quos refert *Clarus in pract. crim. L. 5. §. fin. q. 98. n. 5.* nisi forte, ut ipse *Clarus*, crimen, ob quod condemnatus, foret ex atrocissimis. ac ita quoque sentiunt *Lancell. in templo Jud. L. 2. c. 2. de Card. §. 3. n. 30.* *Germon. l. c. L. 3. c. 6. n. 52.* (quamvis is id restringat ad Cardinalem casu, & non ex professò occurrentem reo) *Cuchus instit. can. L. 2. tit. 4. n. 85.* aliique apud *Delb. l. c. n. 5.* *Clarus l. c. g. 95. n. 5.* testentur, id praticari se nunquam vidisse.

3. Resp. Ad tertium, tamen si palatia Imperatoris, Regum, supremorum Principum gaudeant immunitate civili asyli ut supponunt *Nav. c. 25. n. 28.* *Sanch. conf. mor. L. 6. c. 1. du. 7.* ea tamen immunitas solùm civilis est & politica, non sacra; quia introducta, non auctoritate ecclesiastica Pontificis, sed politica; neque ob cultum divinum seu divinæ Majestatis, ejusque supremo numini locorum dicatorem reverentiam, sed in honorem supremi Principis, unde etiam, si violetur, non incurritur censura, utpote quæ non imposta nisi ob violationem immunitatis loci sacri. Idem dicendum de supremorum Principum statuis, si adhuc hodie vigeret alicubi hæc immunitas confugientium ad illas. *Delb. l. c. f. 17. n. 2.* *Wielkn. h. t. n. 74.* Et licet immunitas asyli expressè constituta confugientibus ad illas jure civili. *L. unic. c. de his, qui stat. confug. L. 1. c. de his ad Eccl. confug. L. capite. §. ad statuas ff. de pœnis.* & ita docuerunt *Hofst. Anchar. Jo. and. in c. Ecclesie h. t.* modò tamen talem immunitatem consuetudine propter abusus

sus inde ortos sublatam esse, testantur Tusch. l. c. concl. 9. n. 4. Decian. tr. crim. l. 6. c. 2. n. 5. Farin. l. c. num. 278. apud Delb. l. c. quin etiam olim statuas illas praesidio iis solum fuisse, qui injuria oppressi se illuc conferebant, sceleratos autem, & qui injuriam intulissent aliis, inde vi ad carceres & supplicia abstrahi potuisse à ministris justitiae, testantur apud Pet. Barb. in cit. l. unic. num. 1. imò Farin. l. c. 279. cum Claro cit. q. 30. n. 27. apud Wiestn. l. c. illam immunitatem nunquam in usum deductam fuisse.

4. Resp. Ad quartum: multò minùs domus Oratorum seu Legatorum supremorum principum gaudere immunitate asyli sacra, quia loca sacra non sunt, sed ad summum solum civilia, & quidem non nisi extra urbem, asserit Delb. cit. f. 15. n. 3. neque plus dicere videntur Barb. de jur. Eccl. Tom. 2. c. 3. n. 5. dum apud Delb. l. c. n. 14. astruunt, palatia Legatorum Pontificis apud Imperatorem & Reges, si non de jure, saltem de consuetudine, etiam post Gregorianam constitutionem introducã, gaudere immunitate.

Quaest. 1017. Quinam gaudeant immunitate asyli & in specie, num etiam infideles, haeretici, excommunicati, interdicti &c.

1. Resp. Primò in genere omnes cujuscunque aetatis, status, sexus, conditionis, quantum est de se, nisi crimen sit exceptum, gaudent hac immunitate, ut juxta c. inter alia. h. t. c. frater. c. minor. c. definitur. c. id constitutum. c. si quis contumax. 17. q. 4. & Bullam Greg. IV. cum aliis, cum communi & certa tradunt Gutt. pract. qq. civil. l. 3. q. 1. n. 7. Delb. c. 16. du. 10. f. 1. num. 1. cum jura ibi generaliter & indistinctè loquuntur juxta L. de pretio. ff. de publician. in rem actio.

2. Resp. Secundò in specie: immunitate hac gaudent primò judaei, pagani, gentiles aliique infideles quocunque nomine veniant. Ita probabiliter docent Glos. Host. Innoc. Card. in c. inter alia. h. t. Sylvester V. immun. 3. n. 2. Felin. in c. judaei. de jud. n. 2. Faber. in L. 2. c. de his, qui ad Eccles. conf. Barb. jur. Eccl. l. 2. c. 3. n. 44. (ubi testatur sic declarasse S. Cong. immunit. Febr. 1631.) Gavant. in enchir. Episc. V. immunitas. num. 9. Azor. p. 2. l. 9. c. 2. q. 9. & plurimi alii apud Delb. c. 16. du. 10. f. 4. num. 7. quibus licet ipse contentiat, addit tamen num. 11. fateri se oppositum, praesertim, si infideles contra fideles flagitia commiserint, satis probabiliter teneri à Covar. 2. var. c. 20. num. 11. Clarò. §. fin. q. 30. num. 17. Decian. tr. crim. l. 6. c. 26. num. 2. Ambros. de immun. c. 8. num. 8. Cutell. eod. l. 1. q. 22. & aliis à se citatis, qui omnes absolute negant, Judaeum & quemcunque alium gaudere immunitate ex sequentibus rationibus: quòd in lege veteri pro solis Judaeis, & non pro gentibus sint constitutae civitates refugii. ad quod tamen bene respondetur, Legem Moisaicam quòd ad hoc, utpote spectans ad judicialia, cessasse. quòd L. 1. c. de his, qui ad Eccles. conf. excluduntur ab hoc privilegio gentiles, quamvis Baptismum petant, quia praesumuntur eum simulatè petere. ad quod tamen dicunt Abb. in c. inter alia. h. t. num. 6. Correa l. c. p. 3. c. 3. Delb. num. 19. hunc esse textum juris civilis pontificio contrarium, ideòque non observandum, & leges civiles, quoties de Ecclesiis, Ecclesiasticisque nominatim disponunt, esse irritas & non attendendas, melius autem ex ea ratione, quòd SS. Canones statuantes

immunitatem asyli, etsi indistinctè, censeantur tamen loqui juxta materiam subjectam habilem de personis nimirum sub jurisdictione Ecclesiae constitutis; cum eade his, qui foris sunt, non curet, juxta Apostolum ad Corinth. 1. c. 5. atque ita, etsi dictum privilegium tanquam favorabile sit latae interpretationis, extendendum tamen non sit ultra terminos habiles & capacitatem subjectorum, ita Delb. à n. 21. ac denique, quòd conveniens non sit, ab Ecclesia defendendum, qui ejus gremio, tutelae, ac fidei se committere profus non vult, ideòque nullo ejus privilegio frui mereatur, ut D. Thom. 2. 2. q. 10. a. 6. & q. 12. a. 2. Unde jam etiam plures AA. contra Fagn. in c. inter alia. h. t. n. 60. & alios, absolute negantes gentilibus hoc privilegium, sive converti velint, sive non, distinguunt ita, ut fruantur asylo, si confugientes ad Ecclesiam pro se habeant praesumptionem, quòd serio desiderent converti ad fidem Christianam (qualem praesumptionem pro illis stare censet Farin. in appendice. c. 5. n. 3. Delb. cit. f. 4. n. 34. aliique ab eo citati, si ante admissum crimen ejusque diffamationem, aut susceptram fugam, animum primum ad conversionem ostenderit, secus, si prius post diffamationem sui & timorem poenae Baptismum petant, & conversionis animum ostendant, quae praesumptio num sit juris & de jure, contra quam non admittitur probatio, non convenit inter AA. pluribus id affirmantibus probabilius, ut videre est apud Delb. à n. 35. cum aequum & pietati conveniens sit, defendi ab Ecclesia, qui ejus leges & fidem serio amplectuntur. & ita tenent Tusch. l. c. concl. 10. n. 28. Gutt. pract. qq. civil. l. 1. q. 7. n. 51. Castrop. tr. 11. d. unic. p. 7. n. 8. Laym. l. c. c. 3. n. 12. Azor. p. 2. l. 9. c. 9. q. 9. Suar. de relig. Tom. 1. c. 10. n. 10. Filiuc. tr. 15. c. 6. q. 5. n. 151.

3. Resp. Tertio: haeretici (idem dicendum de schismaticis, apostatis, haereticorum fautoribus & receptatoribus, si sint sine errore intellectus, ut cum Dian. l. c. resol. 29. Delb. cit. f. 4. n. 6. in fine) etiam manentes haeretici, dum non ob crimen haereticum, quòd alias exceptum est, sed ob aliud delictum confugiunt ad Ecclesiam aliumve locum sacrum, fruuntur asylo; cum in eo casu crimen haereticum se habeat per accidens, & quasi materialiter; lex vero privans haereticum immunitate Ecclesiastica, intelligi debeat formaliter, ut nimirum privet haereticum, quatenus haereticus est, non vero quatenus fur est aut homicida. ita probabilius sentiunt Sylv. l. c. n. 2. Suar. tr. 1. de relig. c. 1. num. 13. Farin. l. c. c. 13. n. 170. Castrop. n. 4. Bonac. d. 3. de 1. decal. praecep. q. 7. §. 3. Cortea. l. c. p. 3. n. 3. Haunol. de 7. & 7. Tom. 6. tr. 1. num. 161. Gutt. l. c. l. 3. q. 1. n. 26. Pith. h. t. n. 40. Reiffenst. n. 80. Delb. cit. c. à num. 1. citatis aliis contra Boerium decis. 110. num. 6. Nav. man. c. 25. n. 20. Clarum. §. fin. q. 30. Tanner. 2. 2. d. 5. q. 8. du. 1. num. 16. Oldr. conf. 54. Ambrosio. Cutell. & alios apud Delb. l. c. Verum hanc sententiam, etsi passim practicetur in Germania, in locis tamen, ubi est S. inquisitionis officium, vix prodesset hoc ipso, quòd haeretici ibidem non tolerentur; sed, ubi sciuntur, etiam ex loco sacro extrahantur, & postquam legitime extraacti, utique possint deinceps etiam ob alia delicta extra locum sacrum condemnari & puniri, bene dicit Reiffenst. h. t. n. 81.

4. Resp. Quarto: gaudent asylo Laici Catholici excommunicati, etiam denunciati, & publici Clericorum percussores, uti & nominatim interdicti & suspensi; siquidem censura Ecclesiastica, etiam